

הפרק באה השלמה לפרק ו': אין מברכים על היין (בורא פרי הגפן) עד שיתן לתוכו מים וכו'.

בפרק השמיני נשנות המחלוקות שבין בית שמאי לבית הלל בסעודה: בית שמאי אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין, ובית הלל אומרים להפך וכו'. במשניות ה-ו נחלקים בית שמאי ובית הלל בברכת המזון ובהבדלה במוצאי שבת על כוס אחת של יין, ואגב כך נשנים גם דיני הברכות שמברכים בהבדלה של מוצאי שבת על הנר ועל הבשמים. בסוף הפרק ניתוספה הלכה כללית: עונים אמן אחר ישראל המכרך ואין עונים אמן אחר הכותי וכו'.

בפרק התשיעי נפרטות כמה ברכות שמברכים על ברקים ורעמים, על בשורית טובות ורעות וכו'. חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה. בסוף המסכת באה השלמה לפרק ד', ה-ו בענין כוונת הלב כנגד בית קודש הקודשים: לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח (שבהר הבית) שהוא מכון כנגד בית קודש הקודשים וכו'. ואחר כך נשנו התקנות שתיקנו בברכות שבמקדש ובשאלת שלום. כנגד המינים שאמרו אין עולם אלא אחד.